

**100 godina imigracionog pritvora:
Ukinite imigracijski pritvor zauvek!**

Biće nekoliko tužnih godišnjica 2019. godine:

**Tokom 100 godina...
stranci su zatvarani
ne za bilo kakav zločin
već samo da bi vlastima bilo lakše da ih deportuju.**

**Tokom 25 godina...
Buren je bio najveći zatvor za deportaciju u Nemačkoj, gde je takođe
više od polovine zatvorenika nezakonito pritvoreno**

**Pre 20 godina ...
Richard Sbai je umro usred nerazrešenih,
ali svakako skandaloznih okolnosti u Burenu.**

**To je nepravda - to je rasizam!
Ovaj prezir prema čovečanstvu se više ne sme nastaviti!**

Velika demonstracija 31.8.2019.

11:00 ujutru - UfA Buren

3:00 popodne - Velika demonstracija na Paderborn centralnoj železničkoj stanici

Informacije o autobuskom prevozu – pogledajte početnu stranicu

<http://100-jahre-abschiebehaf.de/buerendemo>

Od Vajmarske Republike do današnjeg dana

Jeziva praksa pritvaranja pre deportacije je okrutna tradicija u Nemačkoj. Još pre 100 godina, uglavnom su Jevreji koji su tražili sklonište od pogroma u istočnoj Evropi bili proizvoljno zatvarani - sa ciljem da ih proteraju iz zemlje. Imigracioni pritvor je masovno proširen 1938. godine policijskom uredbom o strancima koju je izdao Heinrich Himler. Ovaj nacistički zakon

je bukvalno usvojen od strane zapadne Nemačke 1951. godine i revidiran tek 1965. godine. Kao reakcija na rasističke pogrome početkom devedesetih, zakon je dodatno pooštren i ponovo masovno primenjivan. Zajedno sa ukidanjem osnovnog prava na azil od strane „Azilskog kompromisa“, doneta je odluka o izgradnji Centra za imigraciono uklanjanje (ICR) u Burenu 1993.

Praksa danas krši osnovna prava

Sama sumnja da je moguće izbegavanje deportacije dovoljna je da se osoba zatvori do 1½ godine. Pritvor – najmasovnija povreda slobode pojedinca - tako se okreće od mere protiv osuđenih počinitelja u jednostavni upravni akt protiv nevinih ljudi. Kao rezultat toga, pritvor pre deportacije je sada česti instrument vlasti za strance i rutinski se koristi da omogući vlastima da izvrše "udobnu" deportaciju. Ogromna patnja pogođenih prihvata se bez sažaljenja. Advokati koji se redovno bave deportacionim pritvorom ustanovili su da je više od polovine ljudi u pritvoru bilo ilegalno zatvoreno. Pogođenim licima se često uskraćuje pristup pravnoj pomoći ili im se taj pristup otežava. Ne postoje nezavisne žalbene strukture ili viši nadzorni organi. Medicinska i psihološka nega takođe su ograničene na osnovne stvari. Samica i fiksacije su deo svakodnevnog života u IRC-u. U Burenu je ova praksa nedavno dovela do samoubistva drugog zatvorenika u toku leta 2018. [2]

Nema kraja na vidiku

Umesto da opraštanja od prakse sa takvom pričom, ona se čak i proširuje:

25 godina nakon otvaranja zatvora u Burenu NRV, uslovi u zatvoru su dodatno pooštreni.

Čak i sada, radno vreme se znatno smanjuje, a organizacije koje pružaju pomoć sve teže mogu doći do zatvorenika.

Postoje kolektivne kazne i prinudne mere za olakšavanje rada bezbednosnih snaga na štetu ljudskih prava.

Ostale federalne države takođe planiraju da pooštire zatvorske uslove.

Novi deportacijski zatvori se planiraju širom Nemačke. Samo u Pasau izgradiće se novi "super" zatvor sa preko 200 mesta.

Praktične posledice pritvaranja imigracije:

Ilegalna zatvaranja, kršenja ljudskih prava bez ikakve obrade, kršenja zakonskih propisa, represivne mere bez kontrolnih organa, samica i fiksacije, odvajanje porodica i uništavanje života.

Stoga je krajnje vreme da se konačno oprostimo od ovog zakona i rasističke prakse koja je duboko ukorenjena u Trećem Rajhu.

Zato tražimo:

Da nema više posebnih zakona, da nema više nekontrolisane službene prakse!

Ukidanje imigracionog pritvora!

Hitno zatvaranje svih zatvora za deportaciju!